

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 53.

Ellevte Session.

21de Møde.

Fredagen den 13de Januar Kl. 1.

(Fortsat.)

N. Sæge (fortsat): Jeg veed ikke, om de ærede Medlemmer have lagt Mærke til, hvad der i disse Dage har staaet i flere Tidender om de communale Forhold i den største By i de forenede Fristater, nemlig New-York; der har man drevet Communeafgiften op til 2 Procent af Eiendommens Værdi; der udfordres henved 6 Millioner i Communeafgifter, og der findes dog ikke en By, der er saa slet belyst, saa slet brøslagt, saa slet forsynet med Vand og saa affhyelig stinkende som den. Og hvori maa man nærmest søge Grunden dertil? Man maa navnlig søge den i den almindelige Valgret, og uagtet jeg ingenlunde troer, at vi her risikere noget Vignende, vil jeg dog altid foreslaae, at man gaaer lidt lempeligt tilværks. Forøvrigt vil enhver Maade, hvorpaa man vælger til de communale Anliggendes Besørgelse, ikke have Stort at bethyde, forinden der bliver en saadan Lyft hos de dygtigere Folk i Røbstæderne til at tjene, og tjene med Over i disse Sager, som bestoværre nu paa mangfoldige Steder kun betragtes som en Byrde, som man maa see at slippe fri for; det vilde være en fortræffelig Skole for det senere parlamentariske Liv, som man maatte haabe, at de dygtigere af de communale Mænd maatte komme ind paa. Det er jo ganske vist, at det vilde have været heldigst for os, om vi,

førend vi fik politisk Frihed for Riget, havde kunnet faae en mere udvidet communal Frihed; det vilde have været langt bedre, men da dette nu ikke er Tilfældet, vil jeg haabe, at vi gaae frem paa den Vej, som Lovudkastet betegner, og at vi ville ende med, at vi faae en virkelig communal Selvstændighed, saaledes at Byerne udvælge deres egne, ikke blot communale, men ogsaa Politimyndighederne, hvilket jeg anseer for at være Noget af det, som allermeest vil bidrage til, at virkelig indsigtsfulde Folk ville lade sig vælge til disse Forretninger. Jeg behøver ikke videre at gennemgaae det, der er blevet ytret af Mindretallet, da jeg troer, at man let vil blive enig om at stemme for det, som Udvalget i det Hele har foreslaaet, og jeg haaber, at man vil blive enig med Mindretallet om at stemme for Lovforslagets § 3, og ikke gaae ind paa Fleertallets Forandringer deri.

Fischer: For mit Vedkommende skal jeg følge den Opfordring, som den ærede sidste Taler rettede til Thingets Medlemmer om at stemme for Paragraphen, saaledes som den foreligger, og jeg skal gjerne indrømme, hvad der allerede ofte er blevet udtalt, at der ikke er en stor Forskjel paa, enten man tager Paragraphen eller man tager Udvalgets Fleertalsforslag til Paragraphen; thi det forholder sig vistnok saa, som det ogsaa er blevet bemærket, at der ikke kan paavises nogen bestemt Modsætning mellem Medlemmerne af en Commune, naar man fordeler dem efter deres Beskatning. Men medens nu dette Sidste ganske